

Publicerad 2024-01-28 22:00 av Snödis

MAD

Det var oklart vem som släppte första bomben. Det var oklart om det spelade någon roll. Vinden räknar inga döda, men den viner över alla våras sorg. Vår förstörelse var ömsesidigt garanterad. För den som skadar den den älskar får alltid motsvarande sår. Nu är jag naken in på köttet som en anatomisk ritning. Och de tomma lakanen på din sida sängen river på min kropp. Snälla, kom tillbaka och ta mig i din famn. Förutan hud kan vi så slutligt komma nära.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Snödis med Poeter.se id #233777 innehar upphovsrätten